

NÄKÖKULMA

NRO 16 - 4 / 2021
www.nakokulma.info

Jos Herra ei huonetta
rakenna, niin sen rakentajat
turhaan vaivaa näkevät -
Ps.121:7

Pääkirjoitus

YLE uutisoi kuinka suhtautuminen koronarokotuksiin jakaa ihmiset eri leireihin ja rikkoo jopa ystävyys- ja perhesuhteita. Toiset ovat rokote-myönteisiä ja toiset -vastaisia. Tässä tilanteessa toisen mielipiteen omaavista tulee joillekin vastustaja, jota pitää vältellä. Erimielisyys synnyttää joskus jopa vihaa. Näin siis maallisessa yhteydessä – entä kristittyjen keskuudessa?

Kristittyjen parissa tilanne noudattaa pitkälti samaa kaavaa. Eräät kristityt ovat ottaneet asiakseen varoittaa rokotuksista ja levittävät netistä kokoamaansa ”tietoa” muille. Valitettavasti välillä heiltä kuitenkin puuttuu maltti tutkia tietojen taustoja. Kun tänä päivänä internet määrittää pitkälti sen mitä ihminen uskoo, oikea ja väärä tieto ovat törmäyskurssilla. Netti tarjoaa monille tahoille myös kanavan levittää tahallista ja tarkoituksella väärää tietoa.

Joissakin tapauksissa vaikuttaa jopa siltä, että rokoteasialla ohjataan kristittyjä takaisin ”lain alle”. Jos vastustat rokotetta olet parempi kristitty, koska vastustat siten antikristillistä valtaa maailmassa. Jos otat rokotteen ja suhtaudut koronaan myöntämällä siihen liittyvät riskit kansanterveydelle, olet antautunut maailman mallille. Kyseessä on siis suorittaminen: tee näin ja saat hengellistä ansiota. Toisaalta joidenkin mielissä asia voi olla päinvastainenkin: hyvä kristitty ottaa rokotteen koska hän ajattelee ja välittää myös kanssaihmisistään, rokotevastainen kristitty taas kuuluu alempaan kastiin. Kumpaan leiriin kuuluu niitä, jotka lukkiutuvat omiin poteroihin.

Onneksi ainakin äärimmäiset vastakkainasettelut ovat vähemmistönä. Silti tilanne saa monet tuntemaan epävarmuutta siitä mikä olisi oikein? Kristityn on silloin hyvä muistaa, että vaikka hän elää maailmassa hän ei ole maailmasta. Kaikki maailman epätäydellisyys, myös pandemiat, kuuluvat synnin alaisen maailman todellisuuteen. Näitä maallisia ei pidä hengellistää eikä niistä saisi tehdä kristillisen elämän ansioita. Maallisissa asioissa on lupa olla eri mieltä, on lupa olla kriittinen, vastustaa

tai puolustaa kunhan muistaa asioiden tutkimisen merkityksen, eikä lähde katkeruuden tai vihan poluille toisia vastaan. Hyvä on myös muistaa, että ”Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa”, Fil.4:7.

Koronankin suhteen kyse on Jumalan sallimuksesta. Ihmiskunta elää synnin tähden koko ajan ikään kuin tulivuoren kupeessa. Tulivuoren olemassaolo tiedostetaan mutta sitä vastaan ei kyetä varautumaan. Aina kun purkaus tapahtuu, on se pandemia, sota, luonnonmullistus, tmv., syntyy osittainen kaaos. Päättäjät eivät tiedä kuinka toimia, kaikkeen ei ole osattu varautua. Ihmiselle ne muistuttavat elämän hauraudesta ja siitä, että hän ei hallitse elinympäristöään. Epävarmuus synnyttää myös vääriä salaliittosensaatioita, joiden tarkoitus on hämmentää vain lisää.

Elämme synnin maailmassa itsekä syntisinä – mutta Kristuksessa armahdettuina. Tässä Raamatun sana siitä, että Jumalan silmissä kristitty ei enää ole tästä maailmasta, tulee rakkaaksi, Joh.15:19, 17:6, 17:14, 15, 16, 1Joh.4:5. Kristitty ei Jumalan silmissä kuulu maailmaan vaikka elää siinä, koska Kristus ei kuulu tähän maailmaan ja Kristuksen ansio luetaan kristityn eduksi. Tämä on evankeliumin vapauttava ihme. Vaikka emme hyväksy synnin olemusta emmekä halua elää synnissä, olemme silti kiinni maailman synnin tervassa ja omalta osaltamme monessa asiassa osa syntistä maailmanjärjestyksestä vain siksi, että olemme yleensä elossa. Room.11:32: ”Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.” Gal.3:22: ”Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat.”

Juhani Aitomaa

- 2 Pääkirjoitus
- 4 Herätys - nyt? - Paavo Lievonen
- 6 Oppien arvioiminen ja henkien koetteleminen osa 2 - Jouko Nieminen
- 8 Jumalan Sanan aarre - Juhani Aitomaa
- 10 Karismaattinen vs. hengellinen osa 3 - Matti Pyykkönen
- 12 Miksi Raamattu ei kelpaa...? - John MacArthur
- 14 "Bilejeesus" - Warren B. Smith
- 15 Kristuksen ylösnousemus antaa varmuuden - Harry A. Ironside
- 16 Mihin olemme menossa osa 2 - Paul Madsen
- 18 Missä ovat miehet? - Todd Friel

NÄKÖKULMA Nro 16 - 4 / 2021
ISSN 2670-3203 (painettu)
ISSN 2342-7949 (verkkojulkaisu)

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokulma@nakokulma.info
Tilaukset: tilaus@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo
Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 26,50 eur. Hinta sisältää yhden
vuosikerran. Tilaaaja saa kaikki vuoden aikana jo
ilmestyneet numerot vaikka tilaus tehtäisiin
kesken vuotta.
Lehti maksetaan OP:n tilille: Kustannus
Näkökulmajulkaisut - FI53 5228 0320 0999 35

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evangeliumikoulun (Evangeliumin
opintoyhdistys ry, PL 17, 05831, Hyvinkää,
sposti evank@evank.org) yhteistyöverkosta.

Lehti on tilattavissa myös digitaalisena (PDF)
versiona, joka lähetetään tilaajan
ilmoittamaan sähköpostiin. PDF -version
tilaushinta vuosijaksolle on 21,00 eur.

Tilausohjeet ja kauppa ks.
www.nakokulma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi
tilata erikseen hintaan 4,00 eur +postim.
(toimitus jos varastossa on). Suuremmat erät
tarjouksen mukaan. Pdf -versio 3,50 eur.

Ks. tarjous takakannesta

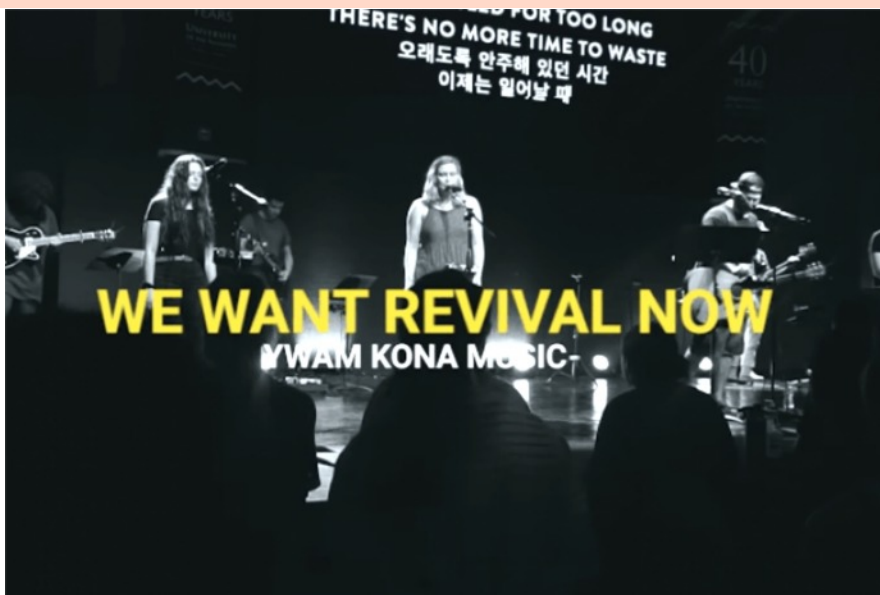
Herätys - nyt?

Paavo Lievonon

Lieneekö mikään muu sana uskonnollisessa kielenkäytössä ihmisten huulilla niin usein kuin sana ”herätys”? Mutta miksi aikamme ”herätys” on erilaista kuin aiemmin? Evankeliumin julistus on vaivihkaa muuttunut monin paikoin herätyksen julistukseksi. Joskus puheen pääasiallinen teema on siinä, että elämme herätyksessä tai siinä, että pian alkaa suuri herätys ja että ME saamme olla siinä mukana, ehkäpä jonkinlaisina teijoinäkin herätyksen edesauttamiseksi! Julistuksessa saattaa olla mukana koko kaanaankielen sanavarasto ja kuitenkin se tuntuu jotenkin oudolta – jopa epäaidolta. Mistä tämä johtuu?

”Uudessa jumalanpalvelusmeiningissä” puhutaan ainakin jonkin verran ja jollakin tavalla myös synnistä ja parannuksesta. Tällä halutaan osoittaa, että tämä uusikin on laskettu apostolien ja profeettain perustukselle niin kuin pitääkin. Mistään karismaattisen liikkeen julistamista ja muista harhoista ”uusi herätys” ei kuitenkaan missään vaiheessa ole luopunut. Miksi aikamme ”herätys” on erilaista kuin aiemmin? Kyllä tässäkin puhutaan synnistä luopumisesta, mutta tarkoituksena ei näytä olevan, että ihminen kauhistuisi sisäistä tilaansa ja jumalattomuuttaan.

Tämän herätyksen jumala näyttää olevan löperö, ihmisten pikku ”vajavaisuuksia” sormiensa läpi katsova ja kaikkea hyvää ihmiselle tahtova ”rakkauden jumala”, joka ”ymmärtää” ihmisen rikkinäisyyttä ja vajavaisuutta ja joka ei luotuaan jätä. Mikä sitten on pielessä? Vaikuttaa siltä, että nykyherätyksen ”jumala” ei olekaan se sama Pyhä Jumala, joka aiemmissa herätyksissä on vaikuttanut. Siksi kohan evankeliumin asia on saanut kyytipojakseen tämän maailman metkut, sirkukset klovneineen, tanssit, jazzit, muusta

puhumattakaan? Mitähän vielä tulemme näkemään?

(Toim. Yhdysvalloissa avattiin 2019 luterilainen kirkko, jossa tarjotaan aitoa olutta kirkon tiloissa, tosin ei jumalanpalveluksen aikana, mutta sen jälkeen ja muulloinkin, kuva s. 14).

On pari asiaa, joista nykyherätys yleensä tyystin vaikenee. Ne ovat Jumalan viha ja kadotus. Niistä se ei puhu, koska tällainen julistus saa ihmisen ahdistuneeksi ja syyllisyyden valtaan. Se on halunnut tyystin vaieta myös Jumalan laista, joka asettaa ihmisen täydellisyytensä vaatimuksen eteen ja osoittaa ihmissydämen perusteellisen turmeluksen ja saastaisuuden. Kun laki puuttuu, armoakaan ei ymmärretä eikä edes voida ymmärtää. Vapahtajastakin tulee kaiken yleisen hyvän takuumies.

Mistä sitten oikean todellisen herätyksen tuntee? Aiempina aikoina herätys vaikutti yhteiskuntaan. Maailman huvipaikat tyhjenivät ja rikokset vähenivät. Näin ei ole nyt tapahtunut – kehitys näyttää aivan päinvastaiselta. Monet kristityn nimeä kantavat eivät haluakaan kuulla kristillisestä kilvoittelusta ja ”itselle kuolemisesta”. Tämäkö on hedelmää paljon profetoidusta nykyisestä ”herätyksen ajasta”? Olemmeko sittenkin saaneet väärennetyn evankeliumin? Paavalin kirjeitä lukiessa havaitsemme, että väärennökset olivat alati hänen

huolenaiheinaan. Lähes kaikissa hänen kirjeissään tämä tulee esille. Olisiko meidän aikamme näiden suhteen valistuneempaa? Tuskin.

Kysymyksemme kuuluu: Onko vihollinen ottanut taktiikkaansa myös "evankelioimisen"? Ihmiset ovat jo siten valistettuja, että ottavat vastaan kaiken, mitä annetaan, tutkimatta lainkaan lähdeä. Ne, jotka varovaisuussyistä ovat vielä suojaavan sateenvarjonsa alla, pyritään julkisesti tekemään naurunalaisiksi. Johtajilla on kuitenkin suuri vastuu siitä, etteivät varoita vaarasta. Kuinka moni käyttäytyy tyhmän sukeltajan tavoin hypäten pää edellä tuntemattomaan? Näyttää olevan mahdollista julistaa sisällöllisesti oikeaa evankeliumia, mutta vääristä lähtökohdista. "...nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani...", Fil.1:17. Edellisessä ei sanallakaan vihjaista siihen suuntaan, että näin julistettu evankeliumi olisi jotenkin virheellistä. Noiden Paavalin tarkoitamiensa julistus tapahtuu kuitenkin kateudesta, riidan halusta, itsekkyydestä ja epäpuhtaasta mielestä.

Mistä voimme tehdä johtopäätöksen, että tällainen evankeliumi voi sisällöllisesti kuitenkin olla oikeaa? Tiedämme sen siitä, että Paavali taisteli kaikissa tarpeellisissa tilanteissa ankarasti väärää evankeliumia ja väärää opetusta vastaan, joten hän kyllä olisi harhasta tässäkin muistuttanut, jos sitä opetuksessa olisi ollut. Jyrkin hänen kannanotoistaan on galatalaiskirjeessä (Gal.1:8,9). Voiko sitten vääristä vaikutteista julistettu evankeliumi kantaa oikeaa hedelmää? Ilmeisesti voi, **koska evankeliumi itsessään on Jumalan voima** (Room.1:16). Toisaalta vääristä vaikutteista julistettu evankeliumi vaikuttaa myös päinvastaista. Se saa monet jopa elinikäisesti immuuniksi evankeliumille, koska epäpuhtaus näkyy niin monella tavalla. Näin se tekee vahinkoa myös puhtaalla mielellä ja oikeista vaikutteista tapahtuvalle julistukselle ja evankeliumin työlle.

Paavali iloitsi siitä, kunhan Kristusta vain julistettiin, joko näön vuoksi tai totuudessa. Miksi näin? Paavali ei suinkaan iloinut evankeliumin vääristelystä. Mutta hän iloitsi siitäkin, että Kristusta julistivat ne, jotka eivät Paavalia itseään hyväksyneet, vaan tahtoivat tuottaa hänelle murhetta ajatellen ehkä: "Siinä näet, Paavali, ei sinua ole valtuutettu, leviäähän evankeliumi ilman sinuakin". Tuona aikana Kristuksen nimi oli täysin tuntematon monin paikoin. Ei ollut mitään kristillistä perinnettä — ei hyvää eikä huonoa. Asia oli laajalti täysin

tuntematon. Paavali oli nöyrä mies ja ymmärsi, kuten Johannes Kastajakin, että "Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä".

Jos Paavali eläisi meidän ajassamme, hän saattaisi suhtautua asiaan nyt aivan toisin. Vääristä motiiveista lähtevä julistus vahingoittaa tänä aikana myös oikeista motiiveista tapahtuvaa julistusta ja evankeliumin työtä. Vahinko ei aiheudu näin ollen vain yhdelle henkilölle — Paavalille — vaan kaikkialla tapahtuvalle terveelle julistukselle ja työlle. Ns. maailmakin omaa nykyaikana jonkinlaisen (melko oikeankin) käsityksen siitä, millaista evankeliumin ja uskovien tulisi olla. Siksi se pitää outona kaikkea sitä, mikä myötäilee sen omia intressejä. Maailma tietää, että sen oma elämä ei ole pyhää. Se kammoksuu evankeliumin asialla olevia, jos se ei näe heidän elämässään mitään eroa omaan elämäänsä verrattuna.

"Paavali ei puuttunut väärin julistajien arveluttaviin vaikuttimiin niin kauan, kuin he kadehtivat häntä itseään. ...niillä, jotka julistivat evankeliumia näön vuoksi, epäpuhtaalla mielellä, oli sama sanoma kuin Paavalilla, mutta heidän tarkoituksensa oli toinen ja heissä oli toinen henki" (NOVUM 4, sivu 149). Monet yhteisöt ovat jatkuvasti valmistautuneet herätykseen, ainakin näin on julkisesti puhuttu. Mitä Sana puhuu herätyksestä? Ei ainakaan ole käsketty saarnaamaan herätystä. On käsketty saarnaamaan kääntymystä (parannusta) syntien anteeksiantamiseksi. Jos tätä tehdään, niin aina on herätystä ja myös niitä, jotka eivät herää. Herätyksen saarnaamisessa on vaaransa. Siinä hämärtyy ajatus, josta Raamattu puhuu: "Tänä päivänä jos te kuulette Hänen äänensä, niin älkää paaduttako sydämiänne..." tai "...nyt on otollinen aika, nyt on pelastuksen päivä." Kun jädään odottamaan suurta tulevaa herätystä, niin kääntyminen voi jäädä kokonaan tapahtumatta.

(Alunperin Pieni Lauma 2/2002, edit.J.A.)

Oppien arvioiminen ja henkien koetteleminen

Osa 2

Jouko Nieminen

Eksytysten laajuus

Lopun aika on täynnä mitä erilaisimpia eksytyksiä – siis vaarallisia harhaoppeja (ja henkivaltoja). Yhteistä niille on se, että niiden todellinen eksytyksen ydin on piilotettu kauniisiin raameihin ja suuriin (sielullisiin) lupauksiin, jotka vetoavat voimakkaasti tunteisiin. Eksytykset esiintyvät aina valkeisiin vaatteisiin pukeutuneina, teeskennellen ystävää. Ks. esim. Ilm. 6:2 Tätä valkeaa hevosta pidetään lopun ajan suurena herätyksenä. Sitä se ei kuitenkaan ole, koska se on vitsausten joukossa. Valkoinen valhe-evankeliumi Jeesuksen evankeliumiksi naamioituneena! Hän lähti voittajana ja voittamaan! Eli Jumala on antanut sille voiton etukäteen! Mistä on kysymys? Lopun ajan väkevästä valhe-evankeliumista, josta myös Jeesus varoittaa ja jonka Jumala lähettää.

Eksyttävien henkien toimintatapa

Tämä on kerrottu yksinkertaisen koruttomana totuutena 1. Tim. 4:1-2: "Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty." Sanoman taustalla on ajatus siitä, kuinka kärsivää potilasta voidaan tehokkaasti ja nopeasti auttaa (antiikin aikana). Jos jollain oli vaikka valtava hammassärky, niin särky voitiin lopettaa polttamalla kuumalla raudalla juurihermot poikki! Avainsana on siis "poltinraudalla merkitty". Se kertoo siitä, kuinka eksyttävät henkivalat operoivat synnin kipujuuret tunnottomaksi. Kun omantunnon kipu on tehty tunnottomaksi, ei ihminen enää erota valhetta ja totuutta. Näin juuri laittomuus pääsee valtaan (ja ihmiset vapautuu samalla

syllisyyden taakoista, kun synnintunto saadaan poltettua tunnottomaksi. Synneistä ei sen jälkeen tarvitse tehdä enää parannusta, riittää vain voitelu tai siunaus.) Em. Timouskirjeen kohta voitaisiin kääntää seuraavasti (vapaa käännös, asian ilmaiseva): Mutta henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina monet luopuvat (apostolisesta) uskosta ja mielistyvät villitsevien henkien ja riivaajien opetukseen. Nämä puhuvat valhetta ystävyyttä teeskennellen ja polttavat omantunnon kipujuuret tunnottomaksi poltinraudalla.

Henkien erottaminen

Henkien erottamisessa ei ole mitään sensaatiomaista, eikä mitään mystistä. Raamatussa on kerrottu kaksi eri tapaa henkien erottamisesta. 1. Kor. 12:10: "Toinen taas saa lahjan arvostella henkiä..." Tässä on kysymys yhdestä yhdeksästä armolahjasta. Tämä on aika harvinainen hengellinen armolahja täällä. Sen tarkoitus on kuitenkin enemmän sielunhoidollinen: yksittäisten henkivaltojen, siis riivaajien tunnistaminen ja nimeäminen kuin oppien arvioiminen. Varsinaisissa pakanamaissa lahja on yleinen, kun sille on paljon käyttöä. Toinen tapa on sanottu Hebr. 5:14. Tässä ei ole kysymys vähääkään armolahjasta. Vaan siitä, että uskova, joka syö vahvaa ruokaa, saa (Jeesuksen ristiin ja Jumalan sanaan juurtuneena) siitä

hengellistä arvostelukykyä. Liian usein tämän päivän uskovien arvostelukyky rajoittuu tunteisiin. Jos on hyvä fiilis, Pyhä Henki on läsnä, jos ei, niin kokous on tylsä. Eli meidän pitää siis käyttää arvostelukykyä. Eksytyksissä taas kriittisyys kielletään – jopa näin: ehto kokea jotakin on kriittisyydestä luopuminen! Erityisen varottava merkki: Johtajaa, profeettaa tai julistajaa ei saa arvostella! Jakeen 14 aistit eivät ole näkö ja kuulo, vaan kreikan kielen sana aisteteria merkitsee yksinkertaisesti (kriittistä) arvostelukykyä. Eli suomeksi: Heillä on terve kritiikki, jota he ovat oppineet käyttämään, koska kunnioittavat Jumalan pyhyyttä ja Hänen sanansa totuutta. Ja vain sitä!

Pettämätön Raamatun ohje henkien erottamiseen

Ohje on kerrottu meille 1. Joh. 4:1-3! "Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta vääriä profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tullee, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa". Johannes rinnastaa hengen ja opin. Henget tunnustetaan siitä, mitä ne opettavat, mitä ne julistavat. Huomaa tuo pieni ero, mistä aikaisemmin puhuttiin. Pneuma / pneuma. Pneuma tarkoittaa siis sekä henkeä että tuulta. Molemmat puhaltavat samalla tavalla. Molemmat näyttävät ulospäin yhtä kristilliseltä. Molemmissa voi kokea tunteita. Molemmissa voi tapahtua parantumisia. Mutta toinen onkin antikristuksen henki, joka näyttää ulospäin Jumalan Hengeltä. Mistä ne voi erottaa?

Ensiksi. "Tunnustaa Jeesuksen ... lihaan tullee". (Tunnustaa, homologeo -sana) Esim. Matt. 10:32 käytetään samaa sanaa: "Joka tunnustaa minut ihmisten edessä.." Tämä tunnustaminen ei ole passiivista toimintaa, pakon edessä, vaan aktiivista, omaehtoista toimintaa. Eli siis "korottaa Ihmisen Poikaa". Valhehenki ei voi oikeasti korottaa Ristin Jeesusta. Se voi puhua ihmeistä ja merkeistä, parantumisista ja armolahjoista ja rukoilemisesta ja parannuksestakin, mutta se ei voi saarnata ristin sanomaa totuudessa, oman lihan kuolemista, todellista parannusta ja katumusta, eikä elämänsä kadottamista Kristuksen tähden. Ei voi saarnata tosissaan näitä asioita! (Vain

Älä arvioi
"Herran
voidellun"
opetusta tai
menetät
siunauksen!

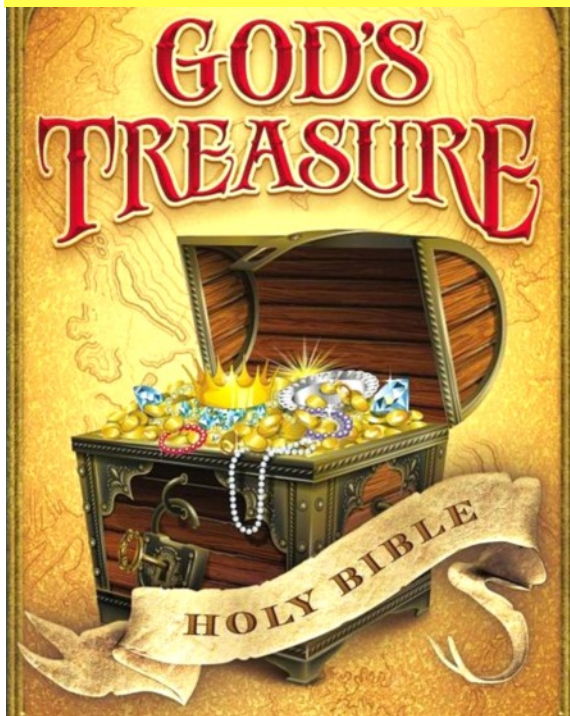
siteeksi saadakseen luotettavan ulkonäön – mutta ei koskaan koko sydäimestään).

Toiseksi. Mikä sanoma valhehengellä on? Järkyttävän yksinkertaista! (1. Joh. 4:5) "Maailma kuulee heitä". Heidän sanomansa on sellaista, mitä tämä maailma mielellään kuulee. Valhehenki ruokkii uskovienkin lihallisia tarpeita tämän elämän ajaksi! Saarnaa elintasosta, saarnaa parantumisista, saarnaa onnesta, elämänsä löytämisestä ja elämänhallinnasta, saarnaa vallasta (hengellisestä vallasta...) Lupauksia suurista herätyksistä ja siitä, että te olette sen välikappaleita jne. Mutta maailman henki inhoaa kuulla puhetta rististä ja parannuksesta ja oman elämänsä kadottamisesta Kristuksen tähden. Siitä ei puhuta. Esimerkkinä Jeesuksen ja Pietarin keskustelu, kun Jeesus jo oli menossa kohden ristiä... Pietari: "Ei Herra, älköön sinulle ikinä mitään sellaista tapahtuko...". Jeesus: "Mene pois minun edestäni, saatana; sillä sinä et ajattele sitä mikä Jumalan on..." RISTI EROTTAA Jumalan Hengen ja valhehenget.

Vielä yksi ohje. Gal. 5:22 Puhutaan Hengen hedelmästä. Jumalan Henki vie uskovat tällaiseen maailmaan: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Jos olet vaikka lukenut kuvauksia Toronton "siunauksista", näet, että se on näiden asioiden irvikuva. Koko siunauksen tarkoitus olikin todellisuudessa irrottaa seurakunta Jumalan sanasta ja juurruttaa se laittomuuteen. Pyhän Hengen tuntee siitä, että se ei koskaan vaadi, ei korota ääntään, ei hätäile. Pyhä Henki tuo aina rauhan ja antaa halun odottaa, kunnes Jumalan aika joskus tulee. Sen sanoma johtaa aina Jeesuksen suuruuden ylentymiseen ja minän pienenemiseen – eikä koskaan päinvastoin.

Jumalan sanan aarre

Juhani Aitomaa

Raamattu kuvaa ihmistä saviastianä, esim. Jes.45:9. Saviastiassa ei ole voimaa itsessään. Mutta meillä on aarre. Emme löydä emmekä saa raamatullista voimaa Sanan ulkopuolisista lähteistä, vaikka ne näyttäisivät oikeilta ja jumalallisilta. Raamatun malli on, että pieni vääryys johtaa suureen vääryyteen, pieni harha johtaa suureen harhaan ja "vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan".¹

Ihmiselämään kuuluu, että erehdymme, meillä ei ole riittävää tietoa ja saatamme mennä harhaan. Teemme matkaa puutteellisina ja vajavaisina eikä meissä ole millä voisimme kurssiamme ohjata. Jumala on uskonut ja antanut meille Sanansa. Kun pidämme sen arvossa, Hän ohjaa meitä. Jos emme ota vastaan Hänen Sanaansa, Hän sallii meidän kulkea omaa tietämme. Erehdys ei vielä ole synty eikä samaa kuin luopumuksessa eläminen. Vasta kun kiellämme Jumalan Sanan täyden auktoriteettiaseman, pidämme kiinni omista "ilmestystiedoista", näyistä ja kokemuksista

haluamatta alistaa niitä Sanan auktoriteetin tutkittavaksi, silloin olemme luopumuksessa ja Jumalan tuomion alla.

Vielä silloinkaan Hän ei hylkää, vaan haluaa palauttaa meidät yhteyteensä uskonnollisen hengen pauloista Pyhän Hengen kirkastamaan yhteyteen Jumalan ja Hänen Sanansa kanssa. Hengelliseen elämään kuuluu erottamattomana osana itsensä tutkiminen. Se ei ole itsekidutusta eikä oman menneisyyden kaivelemista, vaan tervettä omien uskomusten ja oman elämän koettelemista Jumalan Sanalla.

Pyhä Henki tuli ensimmäisenä helluntaina. Hänen voimansa on Kristuksen evankeliumi. Hän kirkastaa meille evankeliumissa olevan voiman ja antaa meille rohkeuden todistaa siitä.² Voimme profetoida, puhua kielillä, kaataa ihmisiä, kokea erikoisia tunteita ja nähdä ilmestyksiä. Kaikkea tätä kokevat ja tekevät myös buddhalaiset, hindulaiset, okkultistit ja monet epäjumalanpalvelijat. Heidän päämääränsä on päästä yhteyteen yliluonnollisen kanssa. Moni kristitty uskova kuitenkin erehtyy kuvitellessaan, että Raamatun tarkoittama "voima" on jokin ihmisessä vaikuttava voiman tunne.

Yliluonnolliset kokemukset eivät sinänsä todista kokemuksen antajasta. Jumala tietää vaarat, jotka etsijää uhkaavat. Siksi Hän on sitonut oman ilmoituksensa selvästi ja varmasti yhteen asiaan: Kristuksen persoonaan. Hän on lihaksi tullut Sana ja Hänestä kirjoitettu Sana, VT ja UT, todistavat. Vasta Jumalan Sana ja suhteemme siihen tekee eron oikean ja väärennöksen välillä.³ Jumalan ilmoitus ei erota Jumalan voimaa kirjoituksista. Väärin on kuvitella kirjoitusten olevan yksi osa ja voiman toinen osa Jumalan ilmoitusta. Jos "voima", "ihmeet" ja "merkit" jollakin tavoin esiintyvät, saatamme pitää niitä todisteena Jumalan

² "...kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani... aina maan ääriin saakka."

Apt.1:8.

³ Jeesus sanoi heille, "Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?" Mar.12:24.

¹ 1Kor.5:6, Gal.5:9.

länäolosta, vaikka toiminta ja julistus ei alistu Sanan auktoriteettiin.

Jumalan Sanaa, Kirjoituksia, lainataan omaan korvasyhyyn ja voimaa haetaan Sanan ulkopuolelta käyttäen mallina okkultismia ja idän uskontoja. Kun joku menetelmä "toimii", se otetaan käyttöön. Visualisointi, positiivinen tunnustaminen, uskon sana, mantranomainen rukous, hypnoosi, suggestio, transsi - kun näillä menetelmillä voidaan vaikuttaa suuriin joukkoihin, miksei niitä voisi käyttää Jumalan valtakunnan työssä? On virhe kuvitella, että seurakunnan ulkopuolisissa liikkeissä toimiva yliluonnollinen voima voitaisiin valjastaa Jumalan asian puolesta toimivaksi. Voiman takana on sen lähde. Jumalan voima ei toimi siellä, missä Häntä ei tunneta eikä haluta tunnustaa. Meidän omaksi varjelukseksimme Jumala on määrännyt oman voimansa yksin Sanan yhteyteen. Voima ja kirjoitukset ovat yhtä. Jumalan voima on Sanassa, Kristuksessa, yksin Hänen evankeliumissaan.¹

Aito Pyhän Hengen toiminta ja Hänen lahjansa saavat meidät tuntemaan saviastiamme heikkouden ja pienuuden. Samalla kirkastuu Jumalan suuruus ja sen aarteen merkitys, joka saviastiamme on uskottu. Tulemme riippuvaisiksi Kristuksesta ja Hänen sovitusteostaan. Koemme olevamme ansiottomia palvelijoita, itsessämme ilman voimaa. Koemme, että hengellinen työ on mahdollista vain Jumalan armosta ja Hänen johdossaan niillä lahjoilla, jotka Hän meille uskoo. Emme halua esittää itseämme, vaan koemme oman sisäisen tyhjyytemme ilman Häntä. Emme halua vallita muita, vaan palvella ja auttaa toinen toistamme lisääntyvässä määrin siihen totuuteen ja valoon, joka on vain Jumalan iankaikkisessa Sanassa.

Sisäinen luopumus näkyy Sanan auktoriteetista luopumisena. Nykyiset opetukset koskien hengellistä sodankäyntiä tulevat lähteistä, joissa uskotaan kristittyjen valtaavan johtopaikat maailmassa. Jeesuksen tulemuksen edellytyksenä nähdään, että kristityt valtaavat maailman saatanaalta. Siksi monet komentavat ja käskevät saatanaa ja ajavat ulos alueellisia henkivaltoja. He kuvittelevat tekevänsä sitä Pyhän Hengen kehotuksesta ja Hänen voimassaan. Kuitenkin Raamattu selvästi osoittaa toiminnan mielettömyyden.

"Hengen miekka" ei ole kyseessä, kun sitä käytetään Sanan vastaisesti. Sana itse on miekka. Pyhä Henki toimii Sanassa ja Sanan kautta. Jumalan voima = Jumalan Sana = Hengen miekka = Kristus = evankeliumi. Hengen lahjat eivät ole omaisuuttamme, vaan Jumalan armon ilmausta Hänen seurakuntansa rakentamiseksi.² Aidosti Sanaan perustavien kristittyjenkin välillä on näkemyseroja, onko Jumala tarkoittanut kaikki lahjansa toimiviksi nykyseurakunnassa kuten alussa? Ovatko terveet lahjat nykyisin käytössä vai onko ainakin suuri osa pelkkää väärennöstä? Mistä voimme tunnistaa oikean ja väärän lahjan?

Seurakunta on Kristuksen ruumis. Armolahjat on annettu seurakunnalle "työkaluiksi" rakentamaan seurakuntaa ja sen todistusta Herrasta. Lahjat joilla huvitetaan ihmisiä, jotka toimivat "koska Jumala haluaa pitää lapsilleen juhlat" ja joita alun alkaen käytetään epäraamatullisen opetuksen tukena, ovat väärennöksiä. Huolimatta siitä, kuinka aidoilta ne näyttävät ja kuinka hyviltä ne aluksi tuntuvat. Aitojen lahjojen tarkoitus on kirkastaa Kristusta seurakunnassa ja seurakunnalle. Kirkastaa Hänen evankeliuminsa, Hänen työnsä edestämme niin puhtaana ja vapaana inhimillisistä ja vaikutteista kuin mahdollista.

Jumalan antamat lahjat eivät toimi huvitukseksimme.

Ne eivät kehota itsekkäästi ja kovaäänisesti vaatimaan oikeuksiamme kaiken Luojalta.

Ne eivät saa aikaan suurellisia kuvitelmia "herätyksestä" tai osuudestamme siinä.

Ne eivät kiinnitä mieltämme maalliseen rikkauteen, kunniaan ja valtaan, ei edes valtaan seurakunnan keskellä.

Ne eivät korota ihmistä, eivät silloinkaan kun koemme ihmisen olevan Hänen tahdossaan.

Ne eivät saa meitä juoksemaan ihmisauktoriteettien perässä ja varauksetta ahmimaan kaikkea opetusta vain siksi, että opettaja on suosittu.

Ne eivät korota Pyhää Henkeä, vaan yksin Kristusta.

Ne eivät hajota totuutta haluavien yhteyttä, vaan vahvistavat sitä.

Ne eivät rakenna maailmanlaajuista suurkirkkoa.

Ne eivät saa meitä tuntemaan itseämme "jumaliksi" eivätkä maailmanvaltaajiksi.

¹ "...ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana." Fil.6:17.

² 1Kor.12:7, 11, 13, 14:12.

Karismaattinen vs. hengellinen

Matti Pyykkönen

Osa 3

(Luentomateriaali Keski-Suomen helluntaiseurakuntien työntekijäpäivillä 2004)

Nuori kappalainen kysyi kerran iäkkäältä kirkkoherralta, mitä hän tekee kun saarnan aikana huomaa, ettei itsekkään oikein ymmärrä mistä puhuu peläten, että kuulijatkin sen huomaavat. Tähän kirkkoherra oli pilke silmäkulmassa vastannut: kun niissä kohdissa vain korostat ääntäsi, ei kukaan huomaa, ettei itsekkään ymmärrä mitä puhut! Jokainen on luonteeltaan erilainen ja Pyhä Henki käyttää erilaisia ihmisiä. Yrittämällä muuttaa Jumalan luomistyön tulosta kohdallamme - tai toisten kohdalla -, kun Hän teki meistä jokaisesta omalaatuisensa persoonan, me taistelemme Jumalaa vastaan. Olipa luonteemme minkälainen tahansa, meidän tulee aina muistaa, että tämä "aarre on meillä saviastioissa". Savenvalajan uunissa tulee astiasta haihtua kaikki astian oma kosteus. Ihmisen luontainen "mehevyys" tyydyttää vain luonnollista ihmistä. Elävä vesi on Kristus, ja Häntä janoinen maailma kaipaa ja tarvitsee.

Jokainen "saviastia" on persoonallisuudeltaan, luonteeltaan erilainen. Afrikkalainen musta ystävämme, amerikkalainen, tai romanit ovat kaikki erilaisia. Sydämessä vaikuttava Pyhä Henki vaikuttaa jokaisen oman persoonallisuuden kautta. Olen tavannut Pohjois-Amerikan eskimoita, jotka tuskin koskaan näyttävät minkäänlaisia tunteita, eivätkä he elehdi puhuessaan. Tämä on yleinen luonteenomaisuus eskimoilla ja samoin monilla intiaaniheimoilla. Jäyhä eskimo ja eloisa italialainen, eivät itsessään, luonteenomaisuuksillaan todista vielä mitään heidän hengellisyystään.

Suuri vaara aikamme "karismaattisuudessa" piilee toisten matkimisessa. On erehdys

luulla, että persoonallisuus on yhtä kuin hengellisyys. Luonteeltaan jäyhä alkaa jäljitellä toista räiskyväluonteista esiintyen perin hengellisenä; pettäen itseään ja usein myös monia elämysten metsästäjiä. "Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus", mutta sielullinen, joka hylkää jumalallisen viisauden ja järjestyksen, saa kyllä aikaan hullutuksen. Yksi esimerkki: "Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?" (1.Kr. 14:23) Ei turhaan ole sanottu, hullut ovat pilanneet helluntain!

Jos se, mitä tämän ajan nk. karismaattisuus suurelta osalta edustaa, on Pyhän Hengen ilmenemistä, voisi tulla johtopäätökseen, että Pyhä Henki on epäonnistunut. - Kaikkivaltiaan Jumalan Pyhä Henki ei koskaan voi epäonnistua! Syy löytyy jostain muualta. Ihminen itsessään on yrittänyt käyttää Pyhää Henkeä, ja tämähän on täysin mahdotonta. Näin yrittäessään hän toimii luontaisen karismansa pohjalta. Korotetuksi tulee ihminen ja sielujemme vihollinen onnistuu aikeissaan. Maailman ainoa todellinen toivo on Jeesus Kristus. Jeesus sanoi Pyhästä Hengestä: "Hän on minut kirkastava". Maailma ei korota Jeesusta, mutta maailma ja aikamme nk. karismaattisuus korottaa ja palttaa ihmistä.

Kuinka "sielunkarisma" toimii?

1. Ilmapiirin ja tunnelman luominen
2. Musiikki ja laulu
3. Ylistys
4. Sanan vähäinen osuus
5. Ihmisen korottaminen
6. Oudot ilmiöt
7. Rahan keruu

Tällaiseen kokoustilaisuuteen pyritään luomaan ilmapiiri, jossa "voidaan vangita kuulijoiden mielikuvitus ja innostaa antautumaan". Yksi keino on kovaääninen musiikki ja "ylistys". "Suitsutetaan ylistystä". "Sielun karismalla" johdetaan nauttimaan ylistyksestä. Tunti tai yli kaksikin tuntia viete- tään näin nautiskellen (jossain jopa 24 tuntia yhteen menoon!). Tämä "saa ihmiset haltioitumaan". ("Kuolleistaherättäjä" -evangelistan tilaisuudet Lappeenrannassa: Vasta parin tunnin alkulämmittelyn jälkeen puhuja saapuu paikalle.)

Vanhan liiton Jumalan palvonnassa suitsutuksesta sanotaan: "Älkää valmistako itsellenne mitään muuta suitsutusta tämän sekoituksen mukaan. Pidä tämä Herralle pyhitettynä. Jokainen, joka sellaista tekee nauttiaksensa sen tuoksusta, hävitettäköön kansastansa". 2.Ms. 30:30, 31. Toinen keino on ihmismielen (psykyen) hyväksi käyttö. Mieliin vaikutetaan voimakkaasti painottamalla etukäteen, mitä tullaan kokemaan juuri tässä ja nyt, jos vain avaudutaan ja antaudutaan tälle "voitelulle ja voimalle, joka niin voimakkaasti on koettavana juuri tässä huoneessa". Vakuutetaan etukäteen kuinka "sinä tulet tänä iltana tuntemaan voimavaikutukset kehossasi". "Pian hän tulee (puhuj). "Jumala itse todistaa

hänestä. Hänen ympärillään on Jeesus-energian voimakenttä, valtavampi kuin 10 000 voltia. Come on! Oletteko valmiita?"

Tunnelman tiivistyessä nämä "vakuuttelut" valtaavat mielen (suggestio, "tuoda mieleen", tästä latinankielisestä sanasta juontuu sana "suggeroida"). Mitä suurempi joukko ihmisiä, sitä suurempi on lumoava vaikutus. Sielun voimat jylläävät. Pyhä Henki on saatu murheelliseksi, tai vielä vakavampaa, Pyhä Henki ei ole lainkaan mukana kirkastamassa Kristusta. "Sielunkarismalla" saadaan voimakas ote luonnollisen ihmisen sielun alueesta. Juuda 1:19: "nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole". 1 .Kr. 2:14: "Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on". Luonnollinen ja sielullinen; alkutekstissä on molemmissa kohdissa käytetty samaa sanaa, 'psykikos'.

Oltuani seuraamassa tällaista toimintaa monissa maissa eri puolilla maailmaa, olen tehnyt joitakin havaintoja. Tässä ovat yleiset päälinjat, kun tällainen "karismaatikko" astuu kuulijakunnan eteen: Hän jatkaa tunnelman tiivistämistä. Hän kertoo, kuinka juuri hän on saanut erikoisvoitelun Pyhältä Hengeltä. Kuinka tuo voima ja voitelu on saanut valtavia aikaa joissakin kaukaisissa maissa. Varsinaisesta Sanan saarnasta tuskin voidaan puhua. Hän herättelee odotuksia kertomalla mitä erikoisemmista elämyksistä, joita koetaan, kun antaudutaan varauksetta tälle "uudelle voitelulle". Rukoukset ja puheet kohdistetaan Pyhälle Hengelle. Jeesus ei ole ensimmäisellä sijalla. - UT:ssa ei rukousta koskaan kohdisteta Pyhälle Hengelle. Kun "sielunkarismalla" on vangittu kuulijoiden mielikuvitus, he usein

innostuneina, haltioituneina antautuvat melkein pä mihin tahansa. Ihmeellinen ja lumoava on vaikutus-voima. Rahaa tarvitaan, r a h a a pyydetään ja rahaa saadaan. Jatkuu

Miksi Raamattu ei kelpaa Jumalan ainoaksi puheeksi ihmiselle?

(Kirjoitus on ote John MacArthurin kirjasta "Vierasta Tulta", suom. Matti Leisola. Otsikko on toimituksen laatima. Kirjaa voi tilata Datakirjat kustannukselta. Netissä: www.datakirjat kustannus.fi)

Ajatus Jumalan suorasta puheesta Raamatun ulkopuolella saa yhä enemmän hyväksyntää evankelis-protestanttisessa maailmassa jopa ei-karismaattikkojen keskuudessa, vaikka nämä epätarkkuudet ja ilmeinen subjektivismi tiedostetaankin. Esimerkiksi Etelän baptistit ovat innokkaasti hotkaisseet Henry ja Claude Kingin kirjan Experiencing God (Jumalan kokeminen), jossa todetaan, että pääasiallinen tapa, jolla Pyhä Henki johdattaa kristittyjä, on puhua heille suoraan. Blackabyn mukaan Jumalan yksilölle antama sanoma, joka koskee koko kirkkoa, pitäisi jakaa koko Kristuksen ruumiille. Tämän seurauksena Raamatun ulkopuoliset "sanat Herralta" ovat nyt Etelän baptistienkin piirissä yleisiä.

Miksi niin monet nykykristityt etsivät Jumalan ilmoitusta muualta kuin Raamatusta? Ei ainakaan siitä syystä, että se olisi luotettava tapa löytää totuus. Kuten jo totesimme, kaikki osapuolet myöntävät profetioiden olevan usein täysin vääriä. Erehtymisten määrä on hämmästyttävän suuri. Kirjassani Charismatic Chaos siteerasin kahden Kansas City Prophets -liikkeen johtajan välistä keskustelua. He olivat innoissaan, koska he uskoivat, että kaksi kolmasosaa ryhmän profetioista oli tarkkoja. Toinen heistä sanoi: "No sehän on parempi kuin mitä se on koskaan ollut tähän mennessä. Se on korkeammalla tasolla kuin koskaan ennen."

Yksinkertaisesti sanottuna nykyprofetiat eivät onnistu totuuden löytämisessä yhtään paremmin kuin Mystinen 8 -pallo, Tarot-kortit tai Quija-lauta. Ja pitäisi vielä lisätä - ne ovat yhtä taikauskaisia. Raamattu ei missään kohdin anna valtakirjaa kristityille kuunnella tuoretta ilmoitusta Jumalalta sen lisäksi, mitä Hän on jo antanut kirjoitetussa Sanassaan. Raamattu tuomitsee säälimättä jokaisen, joka puhuu yhdenkin sanan väärin tai röyhkeästi Jumalan

nimissä, kuten 5. Mooseksen kirjan luvussa 18 todetaan. Ne, jotka väittävät kuulleensa Jumalan puhetta, jättävät tällaiset varoitukset yksinkertaisesti omaan arvoonsa. Ei olekaan yllättävää, että siellä, missä ollaan kiinnostuneita "tuoreesta" profetiasta, lähes poikkeuksetta laiminlyödään Raamattoa. Ja miksi kukaan olisikaan kiinnostunut näkemään vaivaa muinaisen Kirjan tarkan tulkitsemisen parissa, jos elävä Jumala kommunikoi suoraan kanssamme nykyisellä arkikielellä päivittäin?

Nämä tuoreet "ilmoitussanat" vaikuttavat luonnollisesti paljon ajankohtaisemmilta ja tärkeämmiltä kuin tutut Raamatun sanat. Sarah Youngin kirja Jeesus kutsuu¹ koostuu kokonaan hartausteksteistä, jotka hän sanoo saaneensa suoraan Kristukselta. Koko kirja on kirjoitettu Kristuksen äänellä, ikään kuin hän puhuisi lukijalle suoraan inhimillisen kirjoittajan kautta. Sarah Young väittää kirjallaan olevan juuri tällaisen arvovallan. Hän sanoo Jeesuksen antaneen hänelle sanat, ja hän oli vain "kuulija". Hän myöntää, että hänen Raamatun ulkopuolisen ilmoituksen etsintänsä alkoi siitä jäytävästä tunteesta, että Raamattu ei yksinkertaisesti riitä. "Tiesin, että Jumala puhui minulle Raamatun kautta", hän kirjoittaa, "mutta janosin lisää. Halusin yhä enemmän kuulla, mitä Jumalalla oli sanottavaa minulle

¹ Jeesus kutsuu ja muita Sarah Youngin kirjoja ja niiden taustoja on selvitetty tarkoin Näkökulman aiemmissa numeroissa 9-13, 5-osaisena sarjana

henkilökohtaisesti kunakin päivänä.” Onko mikään ihme, että tällainen asenne vetää ihmisiä pois Raamatusta?

Juuri tämän takia kristittyjen ihastuminen Raamatun ulkopuoliseen ilmoitukseen on niin vaarallista. Kyseessä on paluu keskiaikaiseen taikauskoon pois siitä perusvakaumuksesta, jonka mukaan Raamattu on ainoa, paras ja riittävä auktoriteetti kaikkeen elämäämme koskevaan. Se merkitsee täydellistä luopumista uskonpuhdistuksen sola Scriptura -periaatteesta. Raamatun ehdottoman riittävyyden periaate on muotoiltu hyvin Westminsterin uskontunnustuksessa: ”Jumalan koko neuvo, joka koskee kaikkia tarpeellisia asioita hänen kunnistaan, ihmisen pelastuksesta, uskosta ja elämästä, on joko ilmaistu Raamatussa tai voidaan johtaa Raamatusta hyvällä ja välttämättömällä päättelyllä: tai johon ei koskaan mitään tule lisätä, olkoon se Hengen uutta ilmoitusta tai ihmisten traditioita.” Historiallinen protestantismi perustuu siihen vakaukukseen, että kaanon on suljettu. Mitään uutta ilmoitusta ei tarvita, koska Raamattu on täydellinen ja ehdottoman riittävä.

Raamattu itsekkin sanoo hyvin selkeästi, että se aika, jolloin Jumala puhuu suoraan ihmisille seurakunta-aikana profeettallisten sanojen tai näkyjen kautta, on ohi. Totuus, jonka Jumala on ilmoittanut Vanhan ja Uuden testamentin kaanonissa on täydellinen (vrt. Heb.1:1-2; Juud.3; Ilm.22:18-19). Raamattu - Jumalan kirjoitettu Sana - on täysin riittävä ja sisältää kaiken sen ilmoituksen, minkä me tarvitsemme. Huomaa 2. Tim.3:15-17, jossa Paavali kertoo Timoteukselle: ”... ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut.”

Tämä kohta esittää kaksi hyvin tärkeää käsittelemäämme asiaa koskevaa väitettä. Ensiksikin ”jokainen Kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta”. Raamattu puhuu Jumalan omalla arvovallalla. Se on varma. Se on luotettava. Se on totta. Jeesus itse rukoili: ”Sinun sanasi on totuus” (Joh.17:17).

Psalmin 119:160 jakeen mukaan ”Sinun sanasi on kokonansa totuus.” Nämä väitteet asettavat Kirjoitukset jokaisen ihmisen mielipiteen, jokaisen spekulatiivisuuden ja jokaisen tunteellisen aistimuksen yläpuolelle. Raamattu on yksin lopullinen totuus. Se puhuu arvovallalla, joka nousee kaikkien muiden äänien yläpuolelle.

Toiseksi tuo kohta opettaa, että Raamattu on täysin riittävä, ”että pelastut uskon kautta”, ja tekee sinusta täydellisen ja valmiin ”kaikkiin hyviin tekoihin”. Voiko tämän selvempää todistusta kukaan pyytää Raamatun ehdottomasta riittävyydestä? Ovatko Raamatun ulkopuoliset sanomat Jumalalta välttämättömiä Jumalan kirkastamiseksi? Nähtävästi eivät. Ne, jotka etsivät uusia viestejä Jumalalta, ovat käytännössä hylänneet kirjoitetun Jumalan Sanan ehdottoman varmuuden ja täydellisen riittävyyden. Sen paikalle he ovat nostaneet omat langenneet ja erehtyväiset kuvitelmansa. Ellei seurakunta palaa sola Scriptura -periaatteen, niin ainoa herätys, jonka tulemme näkemään, on hallitsemattoman taikauskon ja hengellisen synkkyyden herätys.

(Toimituksen lisäys: olemme jo siinä ajassa).

Repent Finland sivustolla olevassa kuvassa televisiokanava TV7 johtaja Martti Ojares toivottaa kenialaisen ”profeetan” Dawid Owuorin tervetulleeksi Suomeen vuonna 2017.

Ojarekset vierailivat myös Keniassa ko. profeetan tilaisuuksissa ja mies esiintyi TV7 ohjelmissa. Owuor mm. mainostaa itseään ”Herran mahtavimpana profeettana” Elian ja Mooseksen rinnalla. Ristin Voitto lehti 2/2021 julkaisi kokousilmoituksen profeetan kokouksesta mutta pahoitteli asiaa myöhemmin todeten sen virheeksi.

Owuorista voi lukea lisää jo 2017 julkaistusta kirjoituksesta <https://www.kristitynfoorumi.fi/owuor.html>

"Bilejeesus"

Warren B. Smith

Kun Titanic oli törmännyt jäävuoreen ja veden jo tulviessa alukseen, jotkut matkustajat hölmöilivät edelleen juhlimisen ilmapiirissä vaikka arviolta kaksi tonnia jäätä oli valunut uppoamassa olevan aluksen etukannelle. Tunteja myöhemmin jotkut hauskanpitoon osallistuneet taistelivat henkensä edestä jääkylmässä Atlantin valtameressä.

Niin sanotut nykyajan "herätykset", kuten Toronton siunaus ja siinä esiintyvä "pyhä nauru" ym. "kristillinen" juhliminen, "bileet", muistuttavat Titanicin matkustajista, jotka eivät tienneet, että katastrofi jo ympäröi heidät. Nykyherätyksiin osallistujat haluavat vain liittyä kaikkeen "hauskaan". Charisma -lehti, raportoi Toronton siunauksesta jo elokuussa 1994 kirjoittaen niistä, jotka menivät Torontoon "liittymään hauskanpitoon". Kun kokouksia radioitiin ja videoitiin, lisää uteliaita ilmestyi liittyäkseen juhlintaan.

Pastori Randy Clark, kuvaillessaan Toronton "siunausta", sanoi, että välillä kokouksissa oli niin paljon naurua, että se näytti olevan "enemmän bileet kuin seurakunta". Clarkin mukaan yksi osallistuja kuvaili Toronton "herätystä" "yhdeksi suureksi kemuiksi". Mies oli sanonut: "Se on kuin joku järjestäisi yhdet suuret pirskeet!". Kirjassa The Secret Message of Jesus esiintulevan (emergent) kirkkoliikkeen johtaja Brian McLaren kirjoittaa, kuinka Jumala kutsuu kaikkia juhlimaan. Rick Warren sanoi avatessaan Saddleback -seurakuntansa 40 -vuosijuhlaa kuinka Jeesus juhli niin, että tämän päivän "fariseukset" kutsuisivat Jeesusta nimellä "bilehile" (suom. ilmaisu nykykielen mukaan). Rick Warrenin pyrkimys esittää Jeesus suurena "bilettäjä" on enemmän kuin outoa. Mutta sellainen ei ole outoa Rodney Howard-Brownille, Randy Clarkille, Brian McLarenille ja muille karismaattisen ja uusevanke-lisen liikkeen johtajille, jotka myös kuvaavat Jeesusta "viimeisten päivien bilehenkilöksi".

Kaiken tämän keskellä on kaksi kysymystä: Ovatko vielä tulevat "herätykset" "Toronton siunauksen" sivutuotteita – kuten, että joku (siis Jumala) järjestää suuren juhlan? Onko meidän uskottava, että bileet järjestää itse Jeesus, koska Hän noiden saarnaajien mukaan on bilettäjä? Meitä ei Raamatussa ohjata eikä käsketä elämään pelastustamme todeksi tyydyttämällä kaikkia omia halujamme pinnallisessa katumuksenteossa ja osallistumalla "pyhä nauru" yms. -tyyppiseen toimintaan.

Raamattu on hyvin selvä viimeisistä päivistä. Meidän on oltava hengellisesti valppaita: "Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee" (Matt.24:42). "Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä" (1.Piet.5:8). "Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa" (2Tess.2:15). Ja: "...säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet" (1Tim.1:19).

Lyhyesti sanottuna, emme saa antaa pettää itseämme osallistumalla väärin hengellisiin "herätyksiin", joissa on toinen Jeesus ja toinen henki. "Bilejeesus" ei ole todellinen Jeesus Kristus. Tämä toinen Jeesus sulautuu jonain päivänä Uuden ajan (New Age) "planetaariseen helluntaihenkeen" ja sen väärään "sisäiseen jumaluuteen".

Kirkkokansaa viihdytetään mm. kirkko -oluella amerikkalaisen luterilaisen kirkon tiloissa

Kristuksen ylösnousemus antaa varmuuden

Harry A. Ironside

(Kirjasta "Full Assurance", 1937)

"...armosta te olette pelastetut - ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa" (Ef.2:5-6)

Kristuksen ruumiillinen ylösnousemus on jumalallinen merkki siitä, että kaikki on täytetty Jumalan näkökulmasta. Jeesus kantoi syntimme ristillä. Hän teki itsensä niistä vastuulliseksi. Hän kuoli poistaakseen syntimme ikuisesti. Jumala herätti Hänet kuolleista todistaen siten, että Hän iloitsi Poikansa työstä. Nyt Herramme istuu korotettuna Majesteetin oikealla puolella taivaassa. Hän ei voisi olla siellä, jos syntimme olisivat edelleen Hänen päällään. Se, että Hän on siellä todistaa, että synnit on kokonaan postettu ja Jumalan oikeudenmukaisuuden vaatimus on täytetty! Tämä antaa ikuisen rauhan ja varmuuden. Kun tiedän, että minun syntini on poistettu, että Jumalan vanhurskaus pysyy voimassa ja saan uskoa olevani Jumalan hyväksyttynä lapsena lähellä Herraa, minulla on rauha. Tunnen hänet oikeudenmukaisena Jumalana ja Vapahtajana. "Ilmoittakaa ja esiin tuokaa - neuvotelkoot keskenänsä - kuka on tämän julistanut hamasta muinaisuudesta, aikoja sitten ilmoittanut? Enkö minä, Herra! Paitsi minua ei ole yhtään jumalaa; ei ole vanhurskasta ja auttavaa jumalaa muuta kuin minä. Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole" (Jes.45:21-22).

"Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, se ei ole kaukana; ei viivy pelastus, jonka minä tuon" (Jes.46:13). Kuinka lohduttavat nämä sanat ovatkaan! Hän on antanut oman vanhurskautensa meille, joilla ei ole omaa! Kieltäydyin siksi mielelläni kaikista omahyväisistä yrityksistäni ja löydän Hänestä täydellisen ja varman vakuuden siitä, että olen puettuna Hänen vanhurskautensa pukuun. Jokainen uskova voi sanoa profeetan tavoin: "Minä iloitsen suuresti Herrassa, minun sieluni riemuitsee minun Jumalassani, sillä hän pukee minun ylteni autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaan, yljän kaltaiseksi, joka kantaa juhlapäähinettä niinkuin pappi, ja morsiamen kaltaiseksi, joka on

koruillansa kaunistettu" (Jes. 61:10). Tämä kirkkauden vaate on annettu vain lunastetuille syntisille. Kristus itse on tuo vanhurskauden viitta. Me, jotka luotamme Häneen, olemme "Kristuksessa", "että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi" (2.Kor.5:21).

"Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi" (1Kor.1:30). Jos Jumalan hyväksyntä riippuisi hengellisestä kasvustani, en olisi koskaan voinut saada pysyvää rauhaa sisimpääni. Olisi pahinta itsekkyyttä ajatella itse kehittyvänsä sellaiseen pyhyiden tilaan, että se itsessään riittäisi Jumalalle. Mutta kun nyt näen, että Hän on hyväksynyt minut Kristuksessa täydellisesti, voin karkottaa jokaisen epäilyksen. Sieluni on rauhassa. Minulla on rauha ja varmuus ikuisesti. Tiedän nyt sen, että Jeesuksen ristintyötä ei mikään mahti horjuta, Kristus on ylösnoussut ja elää ja saan elää ikuisesti Hänen kanssaan Jumalan yhteydessä. Rakas, ahdistunut, rasittunut sielu, etkö näe sitä? Voit levätä Hänen siunatun Poikansa valmiissa työssä. Kun Hän on tyytyväinen pelastaessaan sinut uskon kautta Jeesukseen, voit varmasti luottaa Häneen.

Mihin olemme menossa ?

Poul Madsen

Osa 2

(Kirjoitettu 1983)

”Toinen Jeesus” antaa ”enemmän”

Tämä toinen Jeesus on tosiasiaa päässyt pidemmälle kuin Paavalin julistama Jeesus, sillä tämä toinen antaa ”enemmän”. Hän tuo tullessaan ”ihanamman” evankeliumin, joten ne, jotka seuraavat tätä toista Jeesusta, kokevat olevansa meitä muita paljon rikkaampia. ”Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on tullut kuninkaita!”, sanoo Paavali korinttolaisille, jotka olivat kuunnelleet tätä toista Jeesusta (1.Kor.4:8). Tätä on vaikea selittää, eikä sitä pysty lainkaan ymmärtämään, jos sielu on rikkirevitty, masentunut ja kuumeinen.

Eikö sitten olekaan totta, että Jeesus on ylösnoussut? Kyllä, se on totta, mutta se ei merkitse sitä, mitä toista Jeesusta julistavat painottavat. He sanovat, että hänen ylösnousemuksellaan on näkyviä vaikutuksia jokaiseen, joka uskoo häneen koko sydämeästään: näkyviä vaikutuksia etenkin ruumiissa. On tietysti totta, että ylösnoussut voi tehdä mitä hän tahtoo: hän voi parantaa, ja hän tekeekin sen, jos se edistää hänen asiaansa. Mutta ei ole totta, että jokainen joka uskoo, voi ottaa evankeliumiin kuuluvana terveyden. Niin rikkaita meistä ei ole vielä tullut, sillä tosin Jeesus on ylösnoussut kirkkautensa ruumiissa, mutta me emme ole vielä nousseet ylös, vaan me elämme vielä täällä katoavaisuudessa ja huokaamme ruumiimme lunastusta (Room.8:23).

Rikas köyhä

Paavalin julistama Jeesus ei siis tee meitä niin rikkaiksi kuin toinen Jeesus. Päin vastoin, voidaan jopa sanoa, että hän tekee meidät köyhiksi ihmisten silmissä. Ylösnoussut Herra ja Vapahtaja ilmestyy nimittäin julistuksessa ristiinnaulittuna ja ristiinnaulittu painaa maahan jokaisen, joka hänen edessään seisoo.

Ollessamme kasvokkain hänen kanssaan ymmärrämme, ettei meidän syntimme ole mikään nopeasti ohimenevä valitettava erehdys, vaan se muodostuu meissä veriin syöpyneestä vihasta Jumalaa kohtaan, saatanan

innoittamasta kapinasta, joka ilmenee tuhansin eri tavoin: välinpitämättömyytenä ja hitautena hänen tahtonsa toteuttamisessa, epäuskona ja kevytmielisyytenä, itsensä korostamisena ja ylpeytenä, rikkomuksina ja tekemättä jättämisinä, pahoina ajatuksina ja pahoina sanoina, panettelemisena ja kylmyytenä jne.

Synti ottaa valtaansa jokaisen ihmisen, joka omahyväisesti etsii Jumalaa. Ei ole yhtäkään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, sillä ei ole olemassa yhtäkään hyvää ihmistä. Paavalin julistama Jeesus kantoi koko maailman synnin sanomattoman raskaan taakan omassa ruumiissaan ristin puulla. Jumalan vihan kuoleman-raskaiden aaltojen velloessa tuon piinatun miehen yli, saatana keskittyi viimeiseen yritykseen saadakseen Jeesuksen lausumaan vaikka yhdenkin katkeruuden sanan. Pimeyden voimat vallitsivat. Kuolema puristi hänestä kaikki hänen voimansa eikä Jumala häntä säästänyt, vaan antoi hänet kauhujen kauhuun. Mutta missään Jeesus ei tehnyt syntiä, hän ei avannut suutaan, niin kuin lammas hän oli vaiti. Tämän Jeesuksen Paavali aina kuvasi ihmisten silmien eteen. Sillä häntä ja vain häntä, eikä mitään toista Jeesusta, ihmiset tarvitsevat.

Armo tuomion alla

Hänen edessään jokainen painaa katseensa maahan, sillä täällä, Jeesuksen ristin äärellä, ihminen kohtaa Jumalan pyhyiden kaikessa ankaruudessaan ja Jumalan rakkauden koko armollisuudessaan. Jeesuksen voimattomuudessa ihminen kohtaa Jumalan koko voiman ja koko viisauden, mutta sellaisella tavalla, ettei yksikään ihminen voi sillä kerskata hengellisessä mielessä. Päinvastoin jokainen tulee ja jää hengessään köyhäksi. Hän tulee yhä köyhemmäksi ja köyhemmäksi, niin että hän totisesti kokee itsensä täysin mitättömäksi, sellaiseksi, joka ei mitään ole, joka ei mitään omista eikä mitään osaa.

Vain tässä köyhyudessa armahdettu syntinen on rikas, nimittäin rikas Kristuksessa. Kristus on tullut hänelle viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi Jumalalta. Tätä rikkautta ja iloa Kristuksessa voi kokea vain

oman syntisyytensä tunteva armahdettu syntinen. Vain omassa voimattomuudessa armahdettu syntinen on vahva, nimittäin vahva Kristuksessa. Vain taipuneena Jumalan vanhurskaan tuomion alle on katuva syntinen armahdettu. Armosta ei koskaan muodostu hänelle itsestäänselvyyttä, vaan se käy yhä tutkimattommaksi mitä enemmän aika kuluu.

Kuinka "pitkälle" kristitty pääsee?

Tässä elämässä kristitty ei koskaan pääse pitemmälle kuin ristiinnaulittu Jeesus pääsi, vaikka kristitty tietää Kristuksen nousseen kuolleista ja hänen kohta palaavan näkyvällä tavalla takaisin. Tämä ei kuitenkaan merkitse, etteikö kristitty pääsisi eteenpäin. Hän pääsee eteenpäin siten, että Jumalan Henki johdattaa häntä jatkuvasti yhä paremmin tuntemaan Jeesuksen Kristuksen ja hänet ristiinnaulittuna. Paavalin kohdalla tämä syvällisempi ristiinnaulitun tunteminen perustui siihen, että hän oppi yhä enemmän tuntemaan osallisuutensa Kristuksen, kärsimyksiin. Eteenpäin pääseminen merkitsee yhä enemmän Jeesuksen kaltaiseksi tulemista; se on kasvamista nöyryydessä ja pitkämielisyydessä, kehitystä puhtaudessa, rakkaudessa ja kuuliaisuudessa. Eteenpäin pääseminen on samaa kuin se, että Kristus saa meissä muotoa.

Me näemme tämän selvästi tapahtuneen Paavalissa. Hänen elämänsä oli kaikkea muuta kuin ruusuilla tanssimista. Pikemminkin se oli katkeamaton kärsimysten, pettymysten, kovien päivien ja öiden ketju, jolloin hän ei saanut sitä, mitä hän niin hartaasti rukoili, eikä häneltä otettu pois sitä, mitä hän kolme kertaa oli pyytänyt: hänen lihansa pistintä. Jeesuksen koulussa hän oppi tyytymään kaikkeen, mikä ei tavallisesti miellytä ihmistä: kärsimyksiin, avuttomuuteen, heikkouteen.

Ohi totuuden

Jeesus, jota Paavali julisti, ei ollut mikään ihmeidentekijä ja "onnentuoja" lihallisessa

mielessä, vaikka Paavalinkin julistuksen välityksellä tapahtui ihmeitä ja merkkejä. Hän oli aivan erilainen kuin se toinen Jeesus, jota väärät työntekijät julistivat. Emme osaa sanoa, pystyivätkö korinttolaiset tämän ymmärtämään. Toinen korinttolaiskirje jättää tämän vaikean kysymyksen avoimeksi. Ehkä oli muutamia, jotka saattoivat kuulla ja ymmärtää, mitä Paavali sanoi, ja toisia, jotka eivät sitä ymmärtäneet, vaikka kuulivatkin.

Siksi apostoli pelkäsi, että korinttolaiden mieli turmeltuisi toisenlaisen Jeesuksen julistamisesta ja että he niin joutuisivat pois siitä vilpittömyydestä ja puhtaudesta (uskollisuudesta), joka heillä oli Kristusta kohtaan (2. Kor. 11:3). Tästä syystä Paavali kutsuu kilpailevia julistajia valheapostoleiksi, petollisiksi työntekijöiksi, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi, aivan niin kuin saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi (luku 11:13-14). He esiintyivät Jeesuksen nimessä, puhuivat Jeesuksesta, he rukoilivat Jeesuksen nimi huulillaan. Ja kuitenkin he olivat vääriä julistajia. Voiko mitään olla sen harhaanjohtavampaa kuin joku, joka tulee Jeesuksen nimessä Raamattu kädessään ja on siitä huolimatta viettelijä? Mutta vietteläys onkin nimenomaan vietteläys silloin, kun se käyttää samoja sanoja ja käsitteitä kuin totuus ja silti edustaa ja edistää valhetta.

Jatkuu

Missä ovat miehet?

Todd Friel

(Todd Friel tunnetaan Amerikassa "Wretched Radio"-ohjelmastaan. Hän on perinteinen kristitty, joka on vuosikymmeniä pyrkinyt herättämään ihmisiä radion ja videoiden kautta näkemään nykykristillisyyden hulluuksia ja eroamaan niistä).

Muslimien ja ortodoksijuutalaisten keskuudessa miehet osallistuvat useammin uskonnollisiin tilaisuuksiin. Kristittyjen keskuudessa sen sijaan naiset osallistuvat useammin. Vaikka tälle eriarvoisuudelle ei ole täydellistä selitystä, lyhyt tutkimus Amerikan (liittyy myös yleensä länsimaiden, toim.huom.) historiasta auttaa ymmärtämään asiaa. Toisin kuin yleisesti uskotaan niiden keskuudessa, jotka kaipaavat entisiä hyviä aikoja (ajatellaan Amerikan olleen täynnä kristittyjä Yhdysvaltain vallankumouksen aikaan), oikeasti vain n. 17 prosentilla amerikkalaisista oli uskonnollinen yhteys. 1700-luvulla kristillinen sanoma elpyi kahden suuren herätyksen myötä. Saarnaajat kulkivat Amerikassa esittäen tunteellisia vetoimuksia saadakseen osallistujat henkilökohtaiseen suhteeseen Jeesukseen Kristukseen. Näissä herätyksissä oltiin oikeutetusti huolissaan protestanttisten kirkkokuntien hengellisestä tilasta.

Päälinjan protestantit pyrkivät keskittymään institutionaaliseen pelastukseen: Kun henkilö syntyi kristilliseen perheeseen (ja kävi läpi kirkon traditiot) niin hänet nähtiin vuosien varrella ilman muuta kristittynä. Suuren heräämisen saarnaajat vaativat perustellusti, että ihmisen täytyy "syntyä uudesti" periäkseen iankaikkisen elämän. He menivät vielä pidemmälle ja vaativat, että ihmisellä on oltava radikaali kääntymiskokemus pelastuksesta. Saadakseen ihmiset kokemaan pelastuksen tunteissaan he hylkäsivät päälinjan protestanttien hitaamman ja enemmän ajatteluun perustuvan lähestymistavan ja nojautuivat voimakkaasti tunteellisiin vetoimuksiin. Teologia oli suurelta osin pannassa ja tunteiden herättäminen kunniassa. "Kuiva saarnaaminen" korvattiin tunteellisella puhumisella.

Vakavuus korvattiin viihteellisyydellä. Tästä alkoi aina nykyisyyteen ulottuva trendi.

Vaikka herätyssaarnaajien emotionaalinen puhe vetosi enemmän naisiin kuin miehiin (jos katsot alkuperäisiä luonnoskuvia kummastakin suuresta herätyksestä, huomaat, että yleensä naiset istuvat eturivissä), naisten merkittävässä asemassa oli toinenkin tekijä: teollinen vallankumous. Kun miehet marssivat joka päivä töihin, vaimot jätettiin kotiin hoitamaan suurinta osaa lasten kasvatuksesta, mukaan lukien heidän henkinen ja hengellinen kasvatuksensa. Miehet olivat leivän tuojia ja evankeliset saarnaajat kannustivat naisia ottamaan hengellisen johdon kotona. Saarnat vanhemmuudesta eivät enää koskeneet niinkään miehiä, vaan osoitettiin suurelta osin naisille.

Kun 1800-luku oli ohi, miehiä kannustettiin yhä lisääntyvästi kilpailemaan kiivaasti kovan ja vaihtelevan talouselämän maailmassa. Samalla naiset täyttivät salit, joissa moraalia saarnaavat "ristiretkeläiset" puhuivat. Naiset olivat pääosa orjuuden vastustamis- ja raittiusliikkeissä ja he taistelivat lapsityöläinsäädännön parantamisen puolesta. Koska lähinnä miehet omistivat orjia, joivat liikaa ja pahoinpitelivät lapsia, naispuoliset moralistit pyrkivät myös vaikuttamaan miehiin. 1700-luvulla alkanut suuntaus vauhditti 1900-luvulla lisääntyvää "pehmeiden saarnaajien pehmeää saarnaamista". He vetosivat kuulijoiden emotionaaliseen puoleen ja tämä saarnatapa nousi hallitsevaksi.

Monet naiset ovat selvästi havainneet tämän tyylin olevan heidän mieleisensä, toisin kuin suurin osa miehistä. On mahdollista, että ensisijainen syy miksi osa miehistä käy pehmeissä, herkissä ja viihdekeskeisissä (karismaattisvaikutteisissa) seurakunnissa, johtuu amerikkalaisen (ja länsimaisen, toim.) miehen feminisaatiosta. Esim. lempeästi puhuva

menestysteologi ja harhaopettaja Joel Osteen nauttii suurta suosiota. Samoin lukuisat muut sujuvakieliset mies- ja naissaarnaajat. Naiset myös lukevat enemmän Raamattua, mutta myös sitä pehmeää ”tunne- ja elämäntapakirjallisuutta”, joka asustaa useimpien kristillisten kirjakauppojen hyllyillä ja josta sen kirjoittajat ja kustantajat keräävät hyvät tuotot.

Sivun lomaketta voi käyttää tilattaessa, osoitteen muutokseen, tilauksen päättämiseen, ym. ilmoitusasioihin. Lomake ei tarvitse postimerkkiä sillä Näkökulma maksaa postimaksun.

Ilmoitusasiat voi hoitaa myös s-postilla nakokulma@nakokulma.info (tilaukset tilaus@nakokulma.info) tai tekstiviestillä nroon 0400324939.

Tilaaajat maksavat tilausmaksun suoraan lehden tilille ilman erikseen lähetettävää laskua.

Kustannus Näkökulmajulkaisut FI53 5228 0320 0999 35.

Tilaaajan nimi ja osoite voidaan ilmoittaa yllä olevilla tavoilla. Tilattaessa kesken ilmestymisvuoden, jo ilmestyneet sen vuoden lehdet ovat osa tilausta ja toimitetaan tilaajalle.

Seuraava lehti ilmestyy lokakuussa 2021

Tilaus:

Osoitemuutos (kirjoita tähän vanha os.):

Muu syy:

Nimi

Katuosoite

Postinro ja postitoimipaikka

Vastaanottaja
maksaa
postimaksun
Mottagaren
betalar
portot

Kustannus Näkökulmajulkaisut
Tunnus 5022263
00003 VASTAUSLÄHETYS

Aiempien lehtien (paitsi nro 7, jonka painos lopussa) painettuja
irtonumeroita vielä saatavissa hintaan
2,00 eur/nro + pm.

PDF -numerot (myös nro 7) samaan hintaan.

Tilaa s.posti: tilaus@nakokulma.info,
tai puh. tekstiviestillä nroon 0400324939,
tai sivun 19 kupongilla (postimaksu maksettu).

<https://www.kristitynfoorumi.fi>

<https://www.nakokulma.info>

Kirjoituksia, luentoja,
videoita, musiikkia ...

<https://www.evankeliumikoulu.fi>

